

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/443/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611212255
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5611212255.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu JUDr. Yvety Dzugasovej a JUDr. Františka Potockého, v právnej veci žalobcu: W. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/XX, XXX XX U. O., právne zastúpeného JUDr. Dušanom Jančim, advokátom, so sídlom B. XXX, XXX XX U. O., proti žalovanému: P. S., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom A. C. XXXX/XX, XXX XX Z., prechodne bytom H. XX, XXX XX U. O., v konaní o zaplatenie sumy 1.470,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k.: 8C/104/2012-45 zo dňa 18.6.2012, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/104/2012-45 zo dňa 18.6.2012 potvrdzuje.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 79,00 eur, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, na účet JUDr. Dušana Jančího, advokáta, so sídlom B. XXX, XXX XX U. O., do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 1.470,00 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne z istiny 1.470,00 eur od 18.7.2010 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (veta prvá výroku rozsudku). Súčasne uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 403,34 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu JUDr. Dušana Jančího, advokáta, so sídlom v U. O., B. XXX, a to na účet vedený v H. N., a.s., číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS: 362011, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (veta druhá výroku rozsudku). V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa svojou žalobou domáhal, aby súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 1.470,00 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne od 18.7.2010 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Uviedol, že žalobca na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 17.7.2009 požičal žalovanému hotovosť 1.470,00 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť do jedného roka odo dňa požičania, teda do 17.7.2010. Svoju povinnosť žalovaný nespĺnil, nereagoval ani na predsúdnú výzvu právneho zástupcu žalobcu z 1.7.2011. Z dôvodu omeškania si žalobca uplatnil úrok vo výške 9 % ročne od 18.7.2010 do zaplatenia. Odporca sa na pojednávanie okresného súdu nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil ani z dôležitého dôvodu nepožiadal o odročenie pojednávania. V dôsledku toho okresný súd prejednal vec v jeho neprítomnosti prihladnuc na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy. Žalobca na pojednávaní zotrval na podanej žalobe. Uviedol, že so žalovaným sa pozná dlhšie. Prvýkrát mu peniaze požičal v roku 2008, a to 80.000,- Sk, ktoré mu do jedného roka žalovaný vrátil. Išlo o ústnu zmluvu o pôžičke. Na základe tejto skutočnosti žalobca vyhovel žiadosti žalovaného o požičanie peňazí aj v roku 2009. Žalovaný tvrdil, že peniaze potrebuje, avšak nehovoril na aký účel, pretože predtým čerpal úver, z ktorého tieto peniaze mal. Pracovník peňažného ústavu dal peniaze žalobcovi a on ich následne odovzdal žalovanému, ktorý súhlasil s tým, že peniaze vráti do jedného roka. Písomná forma zmluvy na základe predošlej skúsenosti ani zabezpečenie pôžičky nebola zo strany žalobcu požadovaná. Rovnako

nebolo vystavené písomné potvrdenie o prevzatí peňazí. Neskôr žalobca vyhľadal žalovaného v mieste jeho bydliska na ul. H. v U. O., kde býva s manželkou a dieťaťom. Telefón mu nedvíhal. Úrok z pôžičky si účastníci nedohodli žiaden. Predžalobnú upomienku si žalovaný neprevzal, pretože podľa vyjadrenia pošty na tejto adrese je neznámy. V prípade potreby navrhol navrhovateľ vypočuť zamestnanca S., a.s. pobočka U. O., O. I., ktorý peniaze odovzdával žalobcovi a videl ako ich žalobca následne odovzdal žalovanému. Z predloženého výpisu z účtu S., a. s. pobočka U. O. vedeného na meno W. Z., S. XXXX/XX, U. O., poradové č. 7/2009 okresný súd zistil výber z účtu dňa 17.7.2009 a to vo výške 1.470,00 eur. Okresný súd poukázal na ust. § 657, § 563 a § 517 ods. 1 vety prvej a ods. 2 Občianskeho zákonníka a uviedol, že tvrdenia žalobcu o tom, že žalovaný dňa 17.7.2009 uzatvoril ústnu zmluvu o pôžičke a v tento deň zároveň žalovanému požičal hotovosť v sume 1.470,00 eur nie sú sporné. Toto tvrdenie žalobcu bolo v konaní preukázané nepriamym dôkazom, ktorým je výpis z jeho účtu. Z neho je zrejmé, že v uvedený deň vybral žalobca zo svojho účtu práve hotovosť predstavujúcu žalovanú istinu. Vykonanie dokazovania výsluchom svedka O. I., ktorý mal vidieť odovzdanie predmetu pôžičky žalobcom žalovaného vzhľadom na nespornosť tohto tvrdenia nebolo potrebné. Z pôžičky neboli dohodnuté úroky. Žalovaný sa zaviazal predmet pôžičky podľa tvrdenia žalobcu vrátiť do doby jedného roka, čo v zmysle pravidiel počítania času znamená dátum 17.7.2010. Ani toto tvrdenie žalobcu v konaní nebolo sporné. Pri požičiavaní peňazí vychádzal žalobca zo svojej predošlej skúsenosti so žalovaným, ktorému v minulosti požičal hotovosť 80.000,- Sk na dobu jedného roka, ktorú žalovaný riadne a včas vrátil. Nakoľko od 18.7.2010 je žalovaný v omeškani splnením svojho peňažného záväzku, žalobcovi patrí úrok z omeškania vo výške 8 percentuálnych bodov vyššej ako je úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k tomuto dňu. V zmysle tohto pravidla ustanoveného Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. v aktuálnom znení patrí žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9 % ročne do doby, dokiaľ žalovaný svoju povinnosť nesplní.

O náhrade trov konania rozhodol prvostupňový súd podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.. V konaní úspešný žalovaný (správne má byť uvedený žalobca - pozn. odvolacieho súdu) podal návrh na prisúdenie náhrady trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Odmena za jeden úkon právnej služby je podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení vo výške 71,37 eur a patrí za štyri úkony právnej služby v zmysle § 14 ods. 1 tohto právneho predpisu, a to za prípravu a prevzatie zastúpenia, za predsporovú výzvu, za písomné podanie žaloby a za zastúpenie na pojednávaní dňa 18.6.2012 (písm. a), b), c), § 14 ods. 8), celkovo vo výške 285,48 eur. Za každý úkon právnej služby patrí na náhradu výdavkov na mieste telekomunikačné a miestne prepravné suma vo výške jednej stotiny výpočtového základu (§ 16 ods. 3 označenej vyhlášky), t. j. za úkony vykonané v roku 2011, 7,41 x 3 úkony spolu 22,23 eur a za úkon právnej služby poskytnutý v roku 2012 1 x suma 7,61 eur. Z titulu náhrady vecných výdavkov patrí náhrada súdneho poplatku, ktorý bol zaplatený vo výške 88,00 eur (§ 15 a) označenej vyhlášky). Spolu je prisúdená náhrada trov konania vo výške 403,34 eur. S poukazom na ust. § 149 ods. 1 O.s.p. zaviazal okresný súd žalovaného zaplatiť priznané trovy konania k rukám právneho zástupcu žalobcu na jeho účet uvedený v enunciacii tohto rozsudku.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie alebo zmeny tak, že žaloba žalobcu bude v celom rozsahu zamietnutá a súčasne bude žalobca zaviazaný na náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku za odvolanie.

Svoje odvolanie odôvodnil ust. § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p., t. j. že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný uviedol, že od žalobcu mal síce požičané finančné prostriedky odo dňa 17.7.2009 v rozsahu žalovanej sumy ako istiny, avšak nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že tieto finančné prostriedky z titulu ústne dohodnutej zmluvy o pôžičke žalobcovi nevrátil. Žalovaný žalobcovi žalovanú sumu vo výške 1.470,00 eur vrátil presne tým istým spôsobom, ktorým mu boli aj zo strany žalobcu zapožičané. Z toho vyplýva, že záväzok žalovaného voči žalobcovi vzniknutý z titulu ústne uzavretej zmluvy o pôžičke zanikol a to vrátením finančných prostriedkov v celom rozsahu, v dôsledku toho žalobca nemá žiadny právny dôvod, resp. právny titul na požadovanie žalovanej sumy s príslušenstvom od žalovaného. V prípade, ak žalobca tvrdí opak, je povinný v konaní pred súdom preukázať svoje tvrdenia, t. j. že mu predmetná žalovaná suma vrátená nebola, čo však žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal. V dôsledku toho, že záväzok žalovaného voči žalobcovi v rozsahu žalovanej istiny zanikol, samotné priznanie samotných úrokov z omeškania je irelevantné, nakoľko žalovaný sa nedostal do omeškania.

Súčasne žalovaný navrhol, aby súd v konaní vyžiadal od pána Tomáša Khúlu, bývalého konateľa firmy Kapitál Impérium, predloženie dvoch účtov, na ktoré boli uhrádzané rôzne sumy a tiež aj vyplatenie spomínanej pôžičky, ktorú žalovaný ako mandatár poverený spoločnosťou Kapitál Impérium prevzal a odovzdal do Kapitál Impérium, s.r.o.. Telefonicky sa na uhrádzaní súm dohodli pán Z., pani Z. a pán Khúla.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Súčasne si uplatnil aj trovy odvolacieho konania vo výške 79,00 eur a to za vyjadrenie k odvolaniu podaného jeho advokátom v sume 71,37 eur a režijný paušál v sume 7,63 eur.

Uviedol, že okresný súd v danej právnej veci vykonal rozsiahle dokazovanie, pričom správne zistil a vyhodnotil dôkazy a dospel k hore uvedenému rozsudku. Rozsudok prvostupňového súdu je vecne správny, vydaný na základe objektívne zisteného skutkového stavu, je preskúmateľný a zrozumiteľný. Z jeho odôvodnenia je zrejmé, o ktoré dôkazy prvostupňový súd oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval a ako vec správne posúdil podľa ustanovení, ktoré použil.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. za použitia ust. § 156 ods. 3 O.s.p.) ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a žalobu žalobcu o zaplatenie sumy 1.470,00 eur s príslušenstvom aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku napadnutého odvolaním zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Súčasne odvolací súd preskúmal i námietky žalovaného uvedené v opravnom prostriedku a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

S poukazom na ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p., ktoré tvorili základ potvrdzujúceho rozhodnutia v danej odvolacej veci, odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s prihliadnutím na uvedené zákonné ustanovenia dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie napadnutého výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ako je to vyjadrené vo výrokovej časti jeho rozhodnutia.

Z obsahu spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že účastníci dňa 17.7.2009 uzatvorili ústnu zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobca požičal žalovanému sumu 1.470,00 eur. Z uvedenej pôžičky neboli dohodnuté úroky. Žalovaný sa zaviazal predmet pôžičky vrátiť žalobcovi do jedného roka, t. j. do 17.7.2010. Nakoľko žalovaný v dohodnutej lehote nevrátil žalobcovi pôžičku, s účinnosťou od 18.7.2010 sa dostal do omeškania a preto žalobcovi prináleží aj úrok z omeškania zo žalovanej istiny vo výške 9 % až do jej zaplatenia tak ako to bolo uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku. Žalovaný v prvostupňovom konaní nespochybnil nárok žalobcu, ani nepreukázal, že by bol pôžičku žalobcovi vrátil. Takéto skutkové tvrdenia žalovaný v priebehu prvostupňového konania netvrdil a v dôsledku toho ani nepreukázal. Z obsahu spisového materiálu (vrátane zápisnice o súdnom pojednávaní zo dňa 18.6.2012 konaného pred okresným súdom) nevyplýva, že by žalovaný navrhol, aby súd vyzval Tomáša Khúlu na predloženie dvoch účtov, na ktoré boli uhrádzané rôzne sumy a tiež vyplatenie spornej pôžičky, ktorú mal žalovaný ako mandatár poverený spoločnosťou Kapitál Impérium prevziať a odovzdať do Kapitál Impérium, s.r.o., a to na základe telefonickej dohody o uhrádzaní týchto súm vykonanej pánom Z., pani Z. a Tomášom Khúlom. S poukazom na princíp neúplnej apelácie vyjadrený v ust. § 205a ods. 1 O.s.p. odvolací súd preto na tieto skutočnosti a dôkazy už nemohol prihliadať. Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci okresný súd postupoval v súlade s ust. § 132 O.s.p., podľa ktorého dôkazy súd vyhodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti;

prítom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Odvolací súd zhodne s okresným súdom dospel k záveru, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný nevrátil žalobcovi pôžičku v sume 1.470,00 eur do dohodnutej doby, t. j. do 17.7.2010. Úvaha okresného súdu v prejednávanej veci nebola ľubovoľná, ale vychádzala z dostatočne zisteného skutkového stavu a zodpovedala skutočnostiam, ktoré boli v dokazovaní zistené, vyhodnotenia a závery okresného súdu neboli v rozpore s tým, čo bolo v konaní preukázané, a ani v rozpore s formálnou logikou. Navyiac, okresný súd výsledky hodnotenia dôkazov zahrnul aj do odôvodnenia napadnutého rozsudku a v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. dostatočne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za rozhodné, preukázané a z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Odvolací súd poukazuje na to, že právna úprava neurčuje, ako má súd dôkazy hodnotiť, uvádza len, že súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy tak, aby bola súčasne dodržaná právna úprava, formálna logika a aby rozhodnutie, resp. jeho odôvodnenie, vychádzalo a opieralo sa o zistený skutkový stav, čo v danom prípade bolo splnené. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva neunesenie dôkazného bremena žalovaného v tomto súdnom konaní. Odvolací súd vo všeobecnej rovine k výsledkom dokazovania a jeho hodnoteniu zo strany prvostupňového súdu pre úplnosť udáva, že v sporovom konaní primárne nesie dôkazné bremeno žalobca v súvislosti s tými tvrdeniami, ktoré umožňujú žalobe vyhovieť, ak budú tieto tvrdenia preukázané a na strane druhej i žalovaný nesie dôkazné bremeno tých tvrdení, ktorými odôvodňuje svoju obranu proti žalobe. Ak nie je možné zistiť určitú skutkovú okolnosť, ktorá je medzi účastníkmi sporná a pre rozhodnutie dôležitá, postihne nepriaznivý dôsledok toho účastníka, ktorý mal v súvislosti s ňou dôkaznú povinnosť. V danom prípade išlo o žalovaného a jeho skutkové tvrdenia a dôkazy navrhnuté v konaní. Ak po vykonanom dokazovaní nie je možné urobiť záver ani o pravdivosti tvrdenia účastníka o určitej skutkovej okolnosti, ale ani záver o nepravdivosti tohto tvrdenia, znamená to, že tvrdená skutočnosť nebola preukázaná. A dôsledok neunesenia dôkazného bremena, v danom prípade na strane žalovaného, sa premietol do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Žalovaný teda v konaní pred súdom prvého stupňa hodnoverných spôsobom nepreukázal, že by bol žalobcovi vrátil poskytnutú pôžičku a napriek poučeniu zo strany okresného súdu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. ani neoznačil žiadne dôkazy na preukázanie týchto skutočností do vyhlásenia uznesenia okresného súdu, ktorým bolo vyhlásené dokazovanie za skončené. Navyše v konaní netvrdil skutkové tvrdenia, ktoré sú potrebné na preukázanie skutočností o zaplatení pôžičky žalobcovi v stanovenej dobe. Okresný súd v prejednávanej veci na základe vykonaného dokazovania zistil správne skutkový stav a následne vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 132 O.s.p. aj správne vo veci rozhodol.

Súčasne odvolací súd konštatuje aj správnosť napadnutého rozhodnutia vo výroku o trovách konania, ktoré zodpovedajú ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a úspechu žalobcu v konaní. Žalovaný nebol v tomto konaní úspešný, a preto je povinný nahradiť žalobcovi trovy, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže žalobca si uplatnil v konaní trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku z návrhu na začatie konania a z trov právneho zastúpenia advokáta, ktorý ho zastupoval v tomto konaní a tieto trovy boli jeho advokátom vyúčtované správne za jednotlivé úkony právnej služby v súlade s ust. § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), c), § 14 ods. 8 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. pri aplikácii ust. § 16 ods. 3 cit. vyhl.. Súčasne odvolací súd konštatuje, že okresný súd v súlade s ust. § 149 ods. 1 O.s.p. správne uložil žalovanému zaplatiť tieto trovy na účet advokáta, ktorý zastupuje žalobcu v tomto konaní. Navyše odvolateľ vo svojom opravnom prostriedku neuviedol žiadne odvolacie námietky proti výroku o trovách konania prvostupňového rozsudku.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny p o t v r d i l .

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi priznal ich náhradu. Odvolateľ - žalovaný nemal v tomto štádiu konania úspech, a preto podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na ich náhradu. Naproti tomu úspešný žalobca si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania uplatnil, a to vo výške 79,00 eur za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu v sume 71,27 eur - účtovaný v súlade s ust. § 10 ods. 1 a § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., ku ktorému v súlade s § 16 ods. 3 cit. vyhl. mu prináleží režijný paušál v hodnote 7,63 eur. Zároveň odvolací súd priznané trovy odvolacieho konania v celkovej sume 79,00 eur uložil žalovanému zaplatiť na účet advokáta, ktorý zastupoval žalobcu v tomto súdnom konaní v súlade s ust. § 149 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.